

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av de "stödsystem" som definieras i artikel 2 k i direktiv 2009/28/EG, vilka inbegriper bland annat skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader, som instrument för att uppnå de mål avseende användning av förnybar energi som ställs upp i nämnda direktiv 2009/28/EG, ska nämnda incitament eller åtgärder anses vara obligatoriska och bindande för medlemsstaterna, så att de har direkt effekt och kan åberopas direkt av enskilda vid alla typer av offentliga instanser, inbegripet domstolar och förvaltningsmyndigheter?
- 2) Ska användningen av uttrycket "men är inte begränsat till" vid beskrivningen av de skatteincitament i form av skatteåterbetalningar, skattebefrielser och skattelättnader som de "stödsystem" som nämns i föregående fråga kan inbegripa förstås så, att dessa incitament specifikt omfattar icke-beskattning, det vill säga ett förbud mot alla typer av punktskatter eller särskilda avgifter, utöver de generella skatter som belastar den ekonomiska verksamheten och produktionen av elektricitet, som påförs energi från förnybara källor? I denna del uppkommer även följande fråga: Ska på samma sätt ovannämnda allmänna förbud anses omfatta konkurrerande skatter, dubbelbeskattning eller överlappande skatter vad gäller flera generella eller specifika skatter som tas ut under olika skeden i produktionen av förnybar energi, när de påverkar samma beskattningsgrundande händelse som utlöser den aktuella vindkraftsskatten?
- 3) För det fall föregående fråga ska besvaras nekande och beskattning av energi från förnybara källor godtas: Ska begreppet "särskilda ändamål" i artikel 1.2 i direktiv 2008/118/EG tolkas så, att dessa ändamål måste vara exklusiva och att vidare den avgift som påförs förnybar energi sett till hur den är uppbyggd ska vara ha genuint icke-fiskal karaktär, och inte endast ha budget- eller skatteuppbördssyften?
- 4) När det gäller vad som föreskrivs i artikel 4 i direktiv 2003/96/EG om de skattenivåer som medlemsstaterna ska tillämpa på energiprodukter och elektricitet, tar direktivet som utgångspunkt för de minimiskattenivåer som anges i direktivet summan av de direkta och indirekta skatter som påförts på dessa produkter när de frisläppts för förbrukning. Innebär detta att den skattenivå som krävs av detta direktiv inte omfattar nationella skatter som inte är av genuint icke-fiskal karaktär, såväl sett till hur de är uppbyggda som till deras särskilda ändamål, tolkat i enlighet med det svar som ges på den föregående frågan?
- 5) Utgör begreppet kostnader i artikel 13.1 e i direktiv 2009/28/EG ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska ges en vid tolkning, så att det inbegriper, och är synonymt med, skatt i allmänhet?
- 6) För det fall föregående fråga ska besvaras jakande ställes följande fråga: Kan de kostnader som ska betalas av de konsumenter som avses i nämnda artikel 13.1 e, endast inbegripa de avgifter eller skatter som i förekommande fall syftar till att kompensera för de skador som orsakas på miljön och till att avhjälpa dessa skador med hjälp av den uppburna skatten, men inte de avgifter eller skatter på icke-förorenande energi vilkas primära syfte rör budgeten eller skatteuppbörden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 20 april 2016 – "MIP-TS" OOD mot Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Mål C-222/16)

(2016/C 243/22)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "MIP-TS" OOD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Tolkningsfråga

Omfattar tillämpningsområdet för artikel 1.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 791/2011 av den 3 augusti 2011 import av glasfibervävnader med öppna maskor med en cellstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² (med undantag av glasfiberskivor) vilka för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 51 00 och ex 7019 59 00 (Taric-nummer 7019510010 och 7019590010) och den 10 april 2012 deklarerades för tullförfarandet "övergång till fri omsättning och konsumtion" med uppgift om ursprung i Thailand, varifrån de avsändes, men i själva verket har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina och detta ursprung fastställdes i samband med en av Olaf genomförd undersökning och en rapport som utarbetades av Olaf med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20 april 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) mot Nachalnik na Mitnitsa Burgas som rättslig efterträdare till tullmyndigheten i Svilengrad

(Mål C-224/16)

(2016/C 243/23)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa (chef för tullmyndigheten) Burgas som rättslig efterträdare till tullmyndigheten i Svilengrad

Tolkningsfrågor

1. Är EU-domstolen, för att undvika oförenliga domar, behörig att tolka tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) av den 14 november 1975, Genève, som godkänts på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 2112/78 ⁽¹⁾ av den 25 juli 1978) av den 14 november 1975, (EGT L 252, 1978. s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 2, s. 36) (konventionen trädde för gemenskapens del i kraft den 20 juni 1983) – på ett för medlemsstaternas domstolar bindande sätt – i frågan om det område som regleras i artiklarna 8 och 11 i denna konvention, för att bedöma huruvida det föreligger ett ansvar för den garanterande sammanslutningen, såsom även regleras i artikel 457.2 i tillämpningsförfordningen för tullkodexen ⁽²⁾?
2. Är det vid en tolkning av artikel 457.2 i tillämpningsförfordningen för tullkodexen jämförd med artikel 8.7 (nu artikel 11.2) i [TIR-konventionen] och de förklarande anmärkningarna till dem, tillåtet att utgå från att tullmyndigheterna i ett fall som det här aktuella enligt artikel 8.1 och 8.2 i [TIR-konventionen] i så stor utsträckning som möjligt ska kräva betalning av de belopp som ska betalas från den direkt ansvarige innehavaren av TIR-carneten innan de kräver betalning från den garanterande sammanslutningen?